

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος».

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Πατέρες, Ἐντιμότατοι Ἀρχοντες, Ἀδελφοί μου Ἀγαπητοί,

Μόνο μὲ αὐτὰ τὰ λόγια μπορῶ νὰ ἐκφράσω τὴν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον Θεὸν ἡμῶν, ὁ ὁποῖος εὐδόκησε καὶ οἰκονόμησε, ὥστε σήμερα μετὰ ἀπὸ κόπους πολλοὺς καὶ δυσκολίες μεγάλες, νὰ τελέσωμε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου αὐτοῦ κτιρίου στοῦ ὁποῖο θὰ λειτουργῇ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο καὶ θὰ στεγαῖται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἔστια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, κάτι πού ἀποτελοῦσε ἀνάγκη γιὰ τὴν πόλη μας, τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησία γενικώτερα.

Στὸ χῶρο αὐτὸ θὰ στεγασθῇ ἡ φιλομάθεια καὶ ὁ πόθος γιὰ τὴν ἱερωσύνη, νέων, οἱ ὁποῖοι ἔχοντας τὴν κλίση ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ὑπηρετήσουν στὸ Ἅγιο καὶ Φρικτὸ Θυσιαστήριον, θὰ καλλιεργήσουν ἔτι περαιτέρω αὐτὸ τὸν πόθο, ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, νὰ εἶναι ἔτοιμοι γιὰ τὸ μέγα λειτούργημα καὶ ὑπουργημα τῆς Ἱερωσύνης.

Χρόνια τώρα ἡ Πάτρα φιλοξενεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο, σὲ διάφορα κτίρια, χωρὶς νὰ εὐδοθοῦν, ἔνεκα ποικίλων ἐξωγενῶν παραγόντων, οἱ προσπάθειες, νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ὡς εἴρηται σχολεῖο τὸν δικό του χῶρο καὶ μάλιστα ἐκκλησιαστικόν, πού ὡς ἀντιλαμβάνεσθε εἶναι καὶ ὁ φυσικὸς χῶρος ἐνὸς ἐκπαιδευτηρίου αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Πατρῶν, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού ἦλθα στὴν πόλη μας, ἀγκάλιασα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο καὶ ἐφρόντισα, ὅσο ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν ἐλαχιστότητά μου καὶ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, νὰ κάνω ὅ,τι ἦτο δυνατόν γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία του. Μάλιστα συνέπεσε ἡ θητεία μου ἐπὶ τρία καὶ πλέον ἔτη, ὡς Προέδρου τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, γιὰ θέματα Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ

ἐργασθῶ ἀπὸ τῆ θέσης αὐτῆ καὶ νὰ συνδράμω, ὅλη καρδιά καὶ διὰ τὴν καλὴν λειτουργία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Λυκείου.

Τὸ κτίριο αὐτό, τὸ ὁποῖο ἠγέρθη ἐπὶ οἰκοπέδου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ἐπὶ πεπαλαιωμένου σκελετοῦ ἐκ σκυροδέματος, διαβρωμένου ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ ἀπὸ ἄλλα αἷτια, ἄρχισε τὸ 2008 μετὰ ἀπὸ ἀγιασμόν πού ἐτέλεσε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς Ἐκκλησιαστικὴ Φοιτητικὴ Ἑστία. Οἱ ἐργασίες ἄρχισαν μὲ τοὺς καλυτέρους οἰωνοὺς καὶ μὲ τὴν ἀνάληψη τῆς εὐθύνης τῆς χορηγίας τῆς ἀνεγέρσεως, ὑπὸ ἀδελφοῦ τινός, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδυνήθη ὁμως νὰ προχωρήσῃ λόγῳ τῶν ἀνυπερβλήτων δυσκολιῶν ἐκ τῶν γνωστῶν κακῶν οἰκονομικῶν συγκυριῶν. Ἔτσι ἀνελάβαμε τὸν ἀγῶνα, πάση θυσίᾳ, νὰ οἰκοδομήσωμε ἐμεῖς τὸ παρὸν κτίριο, ὥστε νὰ χαροῦμε ὅλοι τὴν λειτουργία του καὶ νὰ εὐφρανθοῦμε βλέποντας νέα παιδιά νὰ φιλοξενοῦνται σ' αὐτό.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ εἶπω τὰ ἐξῆς: Πολλάκις ἠγρύπνησα δεόμενος τοῦ Κυρίου, προκειμένου νὰ εὕρω λύση γιὰ τὴν ἀνεγερση αὐτοῦ τοῦ χώρου τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ παιδιά. Δὲν σᾶς κρύπτω ὅτι οὐκ ὀλίγες φορές, ἐλυπήθην σφόδρα, ὁμως οὐδέποτε ἀπεγοητεύθην.

Μὲ ἐντυπωσίασε τὸ γεγονός ὅτι κάποιοι εἶπαν: «**Ἄς φύγει τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο, ἂν δὲν ὑπάρχη στέγη γι' αὐτό**». Εἶπα «**ὄχι**» καὶ σ' αὐτοὺς καὶ στὸν ἑαυτό μου.

Δὲν ἐπέτρεψα ποτέ στὸν ἑαυτό μου καὶ οὔτε θὰ ἐπιτρέψω, παρὰ τίς ὅποιες δυσκολίες, νὰ χάσῃ τὸ ὄραμά του γι' αὐτὸ τὸν τόπο, ὄχι μόνο γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ γενικώτερα. Θυμήθηκα, πολλάκις, τίς συμβουλές ἑνὸς σοφοῦ γέροντα, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔλεγε μὲ νόημα: «... **Μπροστὰ στὶς δυσκολίες νὰ ἐπιμένῃς. Ποτὲ νὰ μὴν ἀπελπίζεσαι. Ὁ Θεὸς ἀκούει τοὺς κτύπους τῆς καρδιᾶς σου καὶ δίδει κατὰ τὴν ἱερά σου ἐπιθυμία...**». Γνωρίζω Μακαριώτατε, πολὺ καλὰ καὶ τὴν ἰδικὴν σας ἀγωνία γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση καὶ τὸν ἀγῶνα σας πάνω στό θέμα αὐτό, ὄχι μόνο τώρα πού εἴσθε Ἀρχιεπίσκοπος, ἀλλὰ καὶ ἐνωρίτερα. Ὅπως γνωρίζω καὶ τοὺς κόπους τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου σας Κυροῦ Χριστοδούλου. Ἀντηχοῦν στά αὐτιά μου τὰ γεμᾶτα πάθος λόγια τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος τόσον κατὰ τὸν καιρὸ τῆς θητείας μου στὴν Ἱερά Σύνοδο ἐπανελάμβανε συνεχῶς ὅτι πρέπει νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τελευταία συνάντησή μας, ὀλίγον πρό τῆς ἐξόδου του ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ἐνῶ ἤδη ἦτο ἐμφανές ὅτι ἔφευγε ἐκ τῶν

προσκαίρων καί γηίνων, μου ἐπανελάβε μέ πόνο ψυχῆς. «**Δεσπότη μου πρέπει νά προσέξετε καί νά ἀγωνισθῆτε γιά τό θέμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως**». Ἄς εἶναι αὐτή ἡ ἀναφορά εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ.

Καί ἰδού μετὰ ἀπό ἐπιμονή καί ὑπομονή χαιρόμεθα ὅλοι μαζί, ἡ τῶν Πατρῶν συνεκλεκτή (ἡ Ἐκκλησία δηλ. τῶν Πατρῶν) τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ του κτιρίου, τὸ ὁποῖο θὰ ἐξυπηρετήσῃ διπλοῦν σκοπόν:

1. **Θὰ στεγάσῃ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο καί τὸ τμήμα Ἐκκλησιαστικῆς κατευθύνσεως τοῦ Ι.Ε.Κ. , καί**
2. **Θὰ φιλοξενήσῃ ἀπόρους νέους, κατ' ἀρχὰς Ἱεροσπουδαστάς καί ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δυνατότης καί ἄλλους (φοιτητάς ἢ σπουδαστάς). Σκεπτόμεθα σὺν Θεῷ νὰ ἐπεκτείνωμεν αὐτὴ τὴν χρῆση καί πιστεύω ὅτι θὰ τὰ καταφέρωμεν.**

Ἀγαπητοί μου, αὐτὸ τὸ ἴδρυμα ἔγινε μέ πόνο καί πολλή προσευχή· μέ δάκρυα καί κόπους μεγάλους, τοῦ ὁμιλοῦντος καί τῶν συνεργατῶν του.

Ὅτι εἶχαμε τὸ δώσαμε. Ἐξαντλήσαμε ὅλες μας τὶς δυνατότητες ὡς Ἱερὰ Μητρόπολη, γιά νὰ προσφέρωμε στήν πόλη μας, στὸν τόπο μας αὐτὴ τὴν δυνατότητα, νὰ ἀπολαύσῃ ἓνα ἔργο ἀγάπης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καί μάλιστα σὲ δύσκολους καιροὺς.

Θὰ χρησιμοποιήσω μία φράση, ἡ ὁποία θὰ καταδείξῃ τὸ πόσο δυσκολευτήκαμε γιά νὰ φτάσουμε ἕως ἐδῶ: **«Στύψαμε καί τὰ ράσα μας ἀκόμα, γιά νὰ περατωθοῦν οἱ ἐργασίες»**.

Ἐπιθυμῶ σήμερα, νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου πρὸς ὅλους ὅσοι ἐβοήθησαν νὰ φτάσωμε στήν εὐσημη αὐτὴ ἡμέρα.

Πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου γιά τὴν παραχώρηση στὴ Μητρόπολη, τοῦ χώρου αὐτοῦ, ὥστε νὰ προχωρήσωμε τὶς ἐργασίες. Ἀλλὰ καί ὅσους ἐκ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἐβοήθησαν, μέ πολλή χαρά, γιά τὴν ἐπίπλωση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Λυκείου καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας. Γνωρίζω τὶς δυσκολίες τῶν καιρῶν. Ὅμως γνωρίζω ὅτι στίς δύσκολες περιόδους ἔγιναν τὰ μεγαλύτερα ἔργα.

Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου κ. Ἰωάννη Κόττορο, ὁ ὁποῖος μέ πολλή σεβασμό, τιμὴ καί ἀγάπη, συνεργάζεται μαζί μας καί διάκειται εὐλαβῶς καί μέ ἀφοσίωση πρὸς τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία, καί ὁ ὁποῖος ἀγωνίστηκε μαζί μου θυσιαστικά γιά τό ἔργο αὐτό. Ἐπίσης εὐχαριστῶ καί τὸ Ἐκπαιδευτικὸ καί λοιπὸ προσωπικὸ τοῦ Σχολείου πού

ξημεροβράδυαζαν μαζί μου ὥστε νὰ φτάσωμε στὸ τέλος. Τί νὰ εἶπω ὅμως καὶ γιὰ τὰ καλὰ καὶ εὐλογημένα παιδιά μας, τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Λυκείου πού ἔκαναν τὰ πάντα γιὰ νὰ βοηθήσουν σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς προσπάθειες. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς εὐλογῇ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς μύχιους πόθους τῶν καρδιῶν τους.

Νὰ ἔχουν ὑγεία καὶ δύναμη οἱ πρῶτοι, οἱ Καθηγηταί δηλ. στὸ πολυεύθυνο ἔργο τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν μαθητῶν καὶ μάλιστα σὲ ἓνα σχολεῖο τὸ ὁποῖο ἔχει πνευματικούς στόχους ὑψηλούς, ἀφοῦ ἐτοιμάζει τοὺς μελλοντικούς Κληρικούς τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Οἱ δεῦτεροι, οἱ μαθηταί, νὰ ἔχουν ἐπίσης ὑγεία καὶ πρόοδο στὰ μαθήματά τους ὥστε νὰ ἐπιτύχουν, μὲ τὴν μελέτη καὶ τὴν ἀφοσίωση στὶς σπουδές τους τὸν συγκεκριμένο στόχο τους. Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ γίνουν Κληρικοί. Αὐτὸ εἶναι θέλημα πρωτίστως τοῦ Θεοῦ. Ὅμως, πιστεύομεν, ὅτι θὰ τοὺς καμαρώσουμε πολὺ ὑψηλὰ μέσα στὴν κοινωνία, εἴτε γίνουν Κληρικοί, εἴτε ἀκολουθήσουν ἄλλες κατευθύνσεις. Τὰ ἐφόδια τὰ ὁποῖα λαμβάνουν καὶ θὰ λάβουν σ' αὐτὸ τὸ ἐκπαιδευτήριό εἶναι ποικίλα καὶ σημαντικά. Δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ Σχολεῖο νὰ ζηλέψῃ τίποτε, ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα Λύκεια. Ἐδῶ καλλιεργεῖται ὄχι μόνο ἡ κατὰ κόσμον γνῶσις, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ Θεὸν σοφία, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ ἡ πρώτη ἢ κοσμικὴ γνῶσις καὶ ἐπιστήμη χωρὶς τὴν δευτέρη εἶναι πολλάκις ἄχρηστη καὶ καταντᾶ ἐπικίνδυνη. Γνωρίζομε ὅλοι μας τὰ προβλήματα τοῦ συγχρόνου Ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος καὶ τὴν κρίση τῆς παιδείας, ἡ ὁποία ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι θελήσαμε νὰ στηρίξωμε τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν μας στὴν στεῖρα τεχνογνωσία καὶ σὲ ξένα ἐκπαιδευτικά πρότυπα, ἄσχετα μὲ τὴν δική μας πνευματικὴ κληρονομιά καὶ πολιτιστικὴ ταυτότητα.

Ὁ ὑποψήφιος Ἱερεὺς μέσα στό Σχολεῖο πρέπει νὰ λαμβάνῃ παιδεία μὲ τὴν διττὴ ἔννοια τοῦ ὄρου, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ὀδηγήσῃ τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ ὡς πνευματικὸς ἡγέτης καὶ διδάσκαλος. Γι' αὐτὸ ἐπιμένετε καὶ Σεῖς Μακαριώτατε καὶ ὅλοι μας γιὰ νὰ κρατηθῇ ὀρθία ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, μέσα ἀπὸ ἓνα τέτοιο σχῆμα πού θὰ παράσχῃ οὐσιαστικὴ παιδεία ποτισμένη μὲ τὰ νάματα τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικότητος καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς λειτουργικῆς ζωῆς. Διαφορετικὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀγωνιζόμεθα.

Ἡ Ἐκπαίδευση γενικά πρέπει νὰ ἀντισταθῇ στὸν ὀδοστρωτῆρα τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, ὥστε νὰ δυνηθοῦμε νὰ περισώσωμε ὅ,τι μᾶς ἀπέμεινε σ' αὐτὸ τὸν τόπο. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, εἰδικά, πρέπει νὰ ἐργασθῇ πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση.

Πόσο επίκαιρη είναι στά χρόνια μας ή κραυγή τοῦ ἀδούλωτου Ἑλληνα Παπουλάκου: «Ὅχι στά ἄθεα γράμματα. Τά ἄθεα γράμματα παραμέρισαν τούς ἀγίους καί ἀγωνιστές καί βάλανε στό κεφάλι τοῦ Ἔθνους μας ξένους καί ἄπιστους, πού θέλουνε νά νοθεύσουνε τήν ζωή μας. Τά ἄθεα γράμματα ὑφαίνουν τό σάββανο τῆς Πατρίδος μας.... Αὐτά λοιπόν τά γράμματα θά μάθουνε τά παιδιά μας; Κί' ἄν ἀκόμα συναχθοῦν ὅλοι οἱ ἄθεοι γραμματισμένοι καί στιφτοῦν σάν τό λεμόνι, δέν θά πετύχουν νά γράψουν μιάν ἀράδα πού νά ἀξίζη, ὅσο μιὰ γραμμὴ ἀπό τά Βαγγέλια...».

Ἐνδεικτικά ἀναφέραμε τά παραπάνω, γιά νά καταδείξουμε τήν ρίζα τῆς σημερινῆς κρίσεως καί τοῦ ξεπεσμοῦ τῆς κοινωνίας μας καί δὴ τῆς Ἑλληνικῆς.

Σημειώνουμε, ὅτι ἀπό τό Ἐκκλησιαστικό μας Λύκειο, εἶχαμε τὰ τελευταῖα χρόνια ἐπιτυχίες καί στίς Ἀνώτατες Σχολές.

Μακαριώτατε, ἀδελφοί μου, παραδίδοντας αὐτό τό Σχολεῖο στή λειτουργία, εὐχαριστῶ τὸν Θεό, γι' αὐτὴ τὴν μεγάλη εὐεργεσία καί δωρεά του, τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Ἀνδρέα γιά τὶς πρεσβεῖες του καὶ τὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Προστάτης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Λυκείου καὶ στὸν ὁποῖο ἀφιερῶσαμε, τὸ ἐντὸς τοῦ Διδακτηρίου, Παρεκκλήσιο.

Εὐχαριστῶ καὶ ὅλους ὅσοι συνέβαλαν μὲ τὴν ἀγάπη τους καὶ τὴν προσευχή τους, νά φθάσωμε ἕως τὴν σημερινὴ εὐφρόσυνη ἡμέρα τῆς ἐγκαινίων.

Ἰδιαίτερος ἀναφέρομε τοὺς Ἀδελφούς Καούρη, τὸν Ἀθανάσιο καὶ τὸν Γεώργιο, οἱ ὁποῖοι ἡμέρα καὶ νύκτα ἔδωσαν τὸν καλύτερό τους ἑαυτὸ μαζὶ μὲ τὰ συνεργεῖα τους, ὑφιστάμενοι τὴν πίεση τοῦ ὀμιλοῦντος καὶ πολλάκις τὶς φορτικὲς του ὑποδείξεις γιά νά προφθάσωμε τὸν χρόνο, Ἐπίσης εὐχαριστῶ καὶ τὸν Ἀγιογράφο κ. Πέτρο Λαμπρινάκο.

Ὅλους ἐσᾶς πὸν ἦλθατε σήμερα ἐδῶ, Κληρικούς καὶ Λαϊκούς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, θερμά σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ, εὐχόμενος πᾶσαν παρὰ Θεοῦ δωρεὰν καὶ εὐλογία.

Μακαριώτατε Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ αὐθις καὶ Σᾶς εὐγνωμονῶ γιά τὸν κόπο πὸν κάνατε νά ἔλθετε στήν Πάτρα σήμερα καὶ νά ἐγκαινιάσετε τό Ἐκκλησιαστικό μας Λύκειο. Τά ἔτη Σας πολλά.